

C. KOLFF, 28 JUNI 1897 – 20 MEI 1968

DOOR IR. F. W. C. BLOM, A. Q. KOLFF EN IR. J. A. C. TILLEMA

Cornelis Kolff – voor zijn vele vrienden Cor – heeft in de eerste plaats in Rotterdam, maar ook nationaal en internationaal vele belangrijke functies vervuld en Kolff was in onze stad een zeer geziene en bijzonder gewaardeerde persoonlijkheid. Van hem kan terecht worden gezegd, dat hij zijn leven wel heeft besteed.

Hij was de stimulerende figuur bij Tollens en Co. Verf- en Vernisfabrieken – een ruim 200 jaar oude familie-onderneming, waarin de familie Kolff sinds ca. 1845 de leiding had.

In 1924 benoemd tot firmant maakte hij een periode van enige stabiliteit mee, welke door het economische débâcle in 1929/30 ruw werd verstoord. Met grote stuurmanskunst werd het bedrijf tussen de klippen doorgezeild. Steeds zoekend naar nieuwe wegen om aan de moeilijkheden het hoofd te bieden, slaagde hij er in 1932 in een contract met Dupont de Nemours te sluiten.

Deze overeenkomst maakte het mogelijk dat Tollens als eerste de Duco automobiellakken in Nederland introduceerde en een zeer potentiële markt kon worden ontsloten. Naast zijn vele taken in het openbare leven bekleedde hij diverse functies in de brancheorganisatie, bekroond met het voorzitterschap van de Vereniging van Vernis- en Verffabrikanten (V.V.V.F.) in de jaren '30

Na 1937 brak een nieuwe periode aan. Een van opleving en het ontstaan van nieuwe mogelijkheden. Kolff gaf in het bedrijf de stoot in de richting van moderne verven op kunstharsbasis. Een laboratorium ontstond; de eerste chemici deden hun intrede.

Het bombardement in mei 1940 deed Tollens in een rokende puinhoop veranderen. Dank zij zijn moed en optimisme zag Kolff kans om in 1942 een gloednieuwe fabriek in Overschie te openen, met laboratoria, kantoren en productieruimten, welke zelfs thans nog gelden als de modernste in de verfindustrie.

De oorlogsperiode betekende een zware rol voor het bedrijf, maar met verdubbelde kracht wist hij na de bevrijding zijn medewerkers te inspireren.

Snelle expansie, technische vooruitgang tekenden de periode na 1945. De afzet naar het buitenland werd sterk door hem gestimuleerd en Tollens' producten werden een geduchte concurrent.

In het belang van de gehele Nederlandse bedrijfstak behoorde hij tot de initiatiefnemers tot oprichting van de V.V.V.F.-Export Groep.

Altijd open voor nieuwe gedachten voorzag hij de mogelijkheden op langere termijn. In 1960 werd Tollens omgezet in een Naamloze Vennootschap.

Een belangrijke schaalvergroting gaf, door de aankopen van N.V. Amstellin Muurverven in Assen en het voormalige fabriekscomplex van N.V. Glim, aan Tollens weer de nodige expansieruimte.

Zelfs nog op oudere leeftijd kan van hem gezegd worden, dat zijn zakelijk inzicht voortdurend jong bleef. Helaas was het hem niet meer gegeven getuige te zijn van de voltooiing van zijn levenswerk, nl. 'zijn' Tollens te doen behoren tot een der grootste verfinconcerns in Europa, Donald Macpherson, gevestigd in Londen.

Zijn persoonlijke belangstelling buiten het eigen bedrijf betrof in de eerste plaats de ontwikkeling van de burgerluchtvaart. Hoewel zelf geen vlieger, heeft hij op organisatorisch gebied een grote invloed op deze ontwikkeling gehad en ook hier weer: zowel in het belang van de stad Rotterdam, als nationaal en internationaal.

'De luchtvaart heeft mijn leven gevuld en verrijkt.' Aldus verklaarde de grote voorvechter, de grote filantroop van de Algemene Luchtvaart en de luchtsporten jaren geleden de rol, die hij – qua beroep als buitenstaander – sinds 1926 in de ontwikkeling en propagering van ons vaderlandse vliegwezen heeft gespeeld. Een rol, die begon met het voorzitterschap van de Rotterdamse Aero Club en die eindigde toen Cor Kolff zich in 1963 om gezondheidsredenen genoopt zag, de presidentiële hamer van de KNVvL – die hij sinds 1950 had gehanteerd – neer te leggen.

Twee functies uit de vele in welke hij de luchtvaart voortreffelijk en belangeloos heeft gediend en van welke hier voorts alleen nog het voorzitterschap van de Fédération Aéronautique Internationale (van 1952 tot 1954) en dat van de Raad van Beheer der N.V. Nationale Luchtvaartschool vermeld worden. Zó hard werkte Kolff voor die luchtvaart, dat velen niet eens zijn 'gewone' werkkring kenden: directielid van de Rotterdamse Verfindustrie Tollens, waarnaast hij nog tal van commissariaten vervulde.

Zijn grote bestuurlijke gaven bleken op talrijke door hem in onnavolgbare stijl geleide vergaderingen – zijn overredingskracht uit

de wijze waarop hij steeds weer beurzen van overheid en bedrijfsleven wist te openen.

Voor al die arbeid heeft de luchtvaartwereld haar dank aan de heer Kolff uitgedrukt met vrijwel alle onderscheidingen, die zij kon verlenen. De gouden Generaal Snijdersmedaille, de gouden medaille der KNVvL en, tenslotte, het ere-lidmaatschap dier Vereniging. Die luchtvaart blijft hem dan ook eren als een van haar grote figuren.

Wat Cor Kolff, naast zijn activiteit gedurende tientallen jaren voor de Nederlandse luchtvaart in het algemeen, voor de luchtvaart in verband met Rotterdam sinds de bevrijding heeft gedaan, kan niet hoog genoeg worden aangeslagen. De steun door hem aan de stedelijke overheid op dit gebied gegeven is ongetwijfeld een der belangrijkste factoren geweest, welke uiteindelijk tot het tot stand komen van de Luchthaven Rotterdam hebben geleid.

Toen het in de jaren na 1945 steeds duidelijker werd dat tegenstand van vele zijden de vervanging van het verwoeste Waalhaven voorshands onmogelijk zou maken, stond hij in het voorste gelid bij de pogingen althans een eerste helioperdienst tot stand te brengen. Gedurende verscheidene jaren is de Sabenaverbinding Rotterdam-Brussel het enige vliegcontact geweest van Rotterdam met het internationale luchtvaartnet.

Hij heeft niet opgehouden te strijden voor verbetering van de op onze stad gerichte luchtvaart en toen eindelijk in 1956 de luchthaven, zij het nog van zeer bescheiden omvang, werd geopend, was dat in het bijzonder ook voor hem een grote dag.

Sindsdien, als voorzitter van het in de Stichting Rotterdams Luchtvaartsyndicaat herdoopte voormalige Helicoptersyndicaat, is hij met al zijn overredingskracht, maar niet minder met het hem eigen grote beleid, blijven ijveren voor vergroting van de luchthaven en intensivering van het daarop gerichte verkeer. Allen die bij de ontwikkeling van de Rotterdamse luchtvaart zijn betrokken, zijn hem voor dit alles grote erkentelijkheid verschuldigd.

Ook het bedrijfsleven en wel speciaal de sector van het verkeer, heeft hij in Rotterdam gediend, hetgeen onder meer tot uitdrukking is gekomen in zijn langdurig lidmaatschap (ruim 20 jaar) van de Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Rotterdam.

Lange tijd was Kolff voorzitter van de Commissie Land- en Luchtverkeer. In die tijd vocht hij ook in deze kring met grote